

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagossi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMERO ATRASSAT: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranger, 2'50

Del foch á las brasas

Ens tornan les Garantías,
y hasta son tan bons minyons,

que com á propina 'ns donan
la Lley de jurisdiccions.

ULLADA POLITICA

A VUY si que aviat podríam estar llests: basta-ria que diguissim:—No passa res.

El rey continua festejant fora d'Espanya; y en Moret prometéntselas molt felisses pera quan tornui. Perque diuhen y asseguran que conta ab el decret de disolució.

Las Corts fabricadas per en Montero Ríos fa vuit mesos escassos, pèra donar un instrument de govern al partit liberal, diu que no li serveixen, y'n vol unas de novas, fetas expressament per ell. No li basta que'l partit liberal hi tingui encara majoria, ja que questa està dividida, al servye de las ambicions de cada un dels cap-pares de la colla. En Moret se recorda de l'irritació de algunes aspirants á cartera, que va posarse de relleu en l'última sessió de Corts, y gat escaldat, ab aygau tebia'n té prou. Pera continuar governant, necessita una gran majoria que li sigui personalment adicta, y de aquí'l seu propòsit de fer unes Corts novas.

Dificilment logrará calmar ab això als cap-pares del seu partit, y si prescindeix d'ells, ja pot contar ab la seva enemistat, y si, pel contrari, 'ls satisfaçions externas... y ho ha fet ab tota la malicia propòsit de governar ab las novas Corts.

Un dels qu' estan més cremats ab ell, es en Canalejas. En una entrevista que tingueren últimament sembla que li va cantar las quaranta. Pero en Moret se riu de tot, tenint, com sembla que té, assegurat, el decret de disolució.

En aquest estat lo millor seria que'l país, secundant las aspiracions de Catalunya, prengués una resolució seria: la d' enviar al Parlament representants genuins de la seva voluntat, resolts á ferla valer y á imposarla, á despit dels governants.

Aquest sistema funest, basat exclusivament en la ficción y la mentida s' ha de acabar, ja que menys perduri no hi ha salvació possible pera la poobra Espanya.

En Romanones va arribar á Madrid ab ayres de triomfador. A Catalunya, lluny de xiularlo, alguns elements se'l van pendre en serio, á lo menos aparentment, contant lo que vol y desitja la nostra regió. En Romanones, donantse ayres de suprémer dispensador de gracies y mercés, va escoltar benévol totes aquellas reclamacions y va trobar que algunas eran contradictorias. Ab això'n té prou pera dir, com diu, qu' es perillós atendre'n algunas sense causar detriment á las otras. Així ho consignarà en una Memoria semblant á la que va escriure com a resultat del seu viatje á Andalusia y del seu viatje á Canarias... de manera que á las reclamacions catalanas las hi donarà memorias.

Bon 'goig concedereixin una sombra de autonomía universitaria... y per felissa podrà considerarse Barcelona si la llurran del padrastru del castell de Montjuich, lo qual pera créreho, ho vull veure.

Lo demés que Catalunya necesita ens ho tindrém que guanyar. Moltos esforços s' haurán de fer pera conseguirlo; pero no serà impossible lograrlo si aquests esforços s' orientan bé y's imbuixen de un sentit de oposició irreconciliable ab el régime vigent.

Pera 'l cas el partit republicà es el que millor pot servir á la causa de l'autonomia.

Si en Moret disolt las Corts, ha de procurar Catalunya enviarhi 40 diputats de oposició, millor si poden ser republicans, ab lo qual se patentisarà que si en Moret té avuy el decret de disolució de las Corts, nosaltres tindrém demá'l decret de disolució del régime.

En altre lloc ens ocupém de la sustitució de las garantías suspesas per la Lley de jurisdiccions. Aquella mida d'escepció ha cambiát d' aspecte y s' ha agravat encare per lo que respecta á las Asociacions y á la Prempsa, transformantse de provincial en definitiva.

Un govern que blossomant de liberal y demòcrata obsequia al país ab una Lley com la que acaba de posar en vigor, se pot dir qu' es un govern suïcidia.

DE TOT ARREU

P EUDENTA y calculadora, y fugint del mal exemple de certas poblacions que, tocadas de la megalomanía reynant, s' imaginan que progressar es senzillament aixampliar sense tó ni só y treure al sol més de lo que hi ha á l'ombra, Marsella, l'activa Marsella, comprendent que una Exposició Universal seria per la carga massa feixuga, acaba d' inaugurar una modesta Exposició Colonial, pintoresch resum de lo que son y significan las numerosas colonias que, herencia del passat ó adquisicions més ó menos diplomáticas de las novas generacions, posseheix avuy la República francesa.

Totas las dependencias que la gloriosa nació, bresol de la llibertat, té escampadas pel món, están representadas en el brillant certamen que s' obri el dia 15 del corrent.

36 hectàrees comprén l'es-

pacey del Congol. Pabelló del Congo.

pay al efecte destinat, y d' ell ocupan una part no es- cassa elegants construccions, algunas de las quals

Y sols en un país mort se comprén que 'ls morts puguen seguir governant.

PEP BULLANGA

Els fruysts de un viatje

qualsevol, per poch que reflexion, haurà de ferli una impressió penosa la visita del ministre de la Gobernació á la ciutat de Barcelona.

No es que 'ns dolgui que 'ls governants se posin en contacte ab el país al objecte de ferse cárrec de las sevas necessitats y satisfierlas en lo possible. Pero no es un viatje d'estudi sincer com el que solen realisar els ministres de altres nacions serias, el que ha efectuat aquí'l comte de Romanones. Tal com el mico imita al home, el ministre de la Gobernació de 'n Moret ha volgut imitar als ministres viatjants d' Inglaterra y França, únicament en la forma externa... y ho ha fet ab tota la malicia propòsit de dels micos.

En primer lloc no s' estudian las necessitats de un poble en tres dies de banquets continuos, ni anant continuament acompañats dels náufrachs del vensut caciquisme, eterns aspirants á tornarse á embarcar en el bastiment ben provehit de la influencia oficial, á despit de la voluntat dels electors.

En segon terme, tot lo que podia estudiar á Barcelona 'l ministre de la Gobernació, ja s' ho sab de memoria.

Sab que Barcelona y una bona part de Catalunya estan fa ja molt temps completament divorciadas dels governs oligárquics que medran á la sombra de las institucions, fent la desgracia de la nació espanyola. Així es lo essencial, y tot lo demés no pasa de ser cosa secundaria.

Pensar en que un govern objecte de aquest justificat divorci puga satisfier una sola de las aspiracions políticas, económicas y socials de Catalunya, es una tonteria, per no dir una insensatís. Per això 'l ministre, quan va cridar á la seva presencia á alguns representants en Corts y á altres persones més ó menos significadas, invitantlas á que li anessin exposant las pretensions de Barcelona y de Catalunya, encare qu' exteriorment afectess una gran atenció, en el seu interior devia riure's de la seva bonhomia. ¿Qué li podian dir que no ho sapigués per endavant? ¿Y de tot lo que li demandavan, qué hi ha que 'l govern oligárquic pugui mostrarse disposit a concedir?

Cal parlar clà y català. El ministre no va venir á Barcelona més que á donarsel té, á reinflar las seves infusions, á veure de adquirir, á favor de un éxito de comedia, major influencia que la que té entre 'ls seus companys de tiberi y desgabell... y es molt sensible que no ho compreneguissin aixís els que ab una candidat tan infantil varen prestar-se á ferli'l joch.

Del primer al últim, en lloc d'exposarli las aspiracions de Catalunya entre las quatre parets de un despaig del Gobern civil, lo que havien de dirli es lo següent:

—Tórnese'n á Madrid, senyor minstre, y recomani al Sr. Moret la prompte reunio del Parlament, que sols allí, á la fas del país, es ahont se poden tractar degudament aquests assumptos. Esperar que 'l poder executiu ens dongui com una gràcia lo que 'ns mereixem de justicia, equival á reconéixer en ell una potestat que no li toca dins del régime constitucional. Tant se valdrà passar pera que las facultats de la vella monarquia absoluta haguessin pres arrel en els governants, y així Catalunya no ho pot admetre.

Parlant així, apart de donar al ministre una bona llissó, haurian evitat que aquest els hi haguessin pres el pèl... Y sobre tot s' hauria creat una situació clara, donant á comprender al representant de la oligarquia, que Catalunya ha perdut per sempre més fà en l'actual régime, y qu' es inútil tractar de

resultan hermosíssimas. Reproduhím com á mostra el pabelló de la colonia del Congo, més que per la seva importancia, donchs precisament es un dels edificis més modestos de la Exposició, per la típica senzilles de las sevas línies y per lo bé que retrata la especial arquitectura usada avuy en aquella part d'Africa.

Figuran entre 'ls edificis més notables, el Palau de la Exportació, el del Ministeri de las Colonias, la Casa d'Alger, la de Madagascar, el Palau de Tunèz...

En quant á la distribució dels diferents rams que integran el Certamen, únicament diré que aquést s' ha dividit en deu grups, dels quals cridan especialment l'atenció el de la Higiene á las Colonias, el de la Organización general, el de la Industria y el de Navegació y Comers.

Y pels que en els números buscan la expressió exacta de las concepcions humanas, anyadiré que'l tràfic entre Fransa y las Colonias es tan gros, que durant l'últim any aquéstas varen rebre de la metrópoli mercancies y productes per valor de 1.200 milions de franchs.

Conegit aquest dato, qui haurà qui dupti de la importància del actual Exposició Colonial de Marsella?

Polítichs espanyols, mireuvs en aquest mirall. Dias enrrera's reuniren en Junta general els accionistas de la companyia de ferrocarrils Paris-Lyon-Mediterrani.

Estava vacant la plassa d'Administrador, y 'l Consell, buscant per aquest codiciat càrrec un home, al

desviaria de la seva deria patriótica de fer foch nou com á unich medi de procurar la regeneració de la patria.

Tal com s' ha procedit, se li ha donat á n' en Romanones la esperança de que 'l govern pot seguir marejant al país per tota una eternitat. Per això va dir,—segons aixis ho consignava un periódich ben informat,—que de las soluciones autonomistas ja comensarián á preocuparse'n el nostres nets, si es que ho tinguessin per convenient.

**

Encare que 'l viatje de 'n Romanones volgués reduirse al unich y limitat objecte d'estudiar de visu la situació de Barcelona per saber si era arribada l' hora de procedir al alsament de la suspensió de las garantías constitucionals, sempre resultarà un viatje completament inútil.

Si tal hagués sigut el motiu, quedan en mal lloc las autoritats que devian informar al govern, més coneixedoras del estat de Barcelona, en rahó de la seva permanencia aquí, que la que puga esser-ho un ministre, per molt talent que se li suposi, ab un cop de vista de tres dies.

Vels' hi aquí un' altra comedia.

Perque tothom sab que las garantías no havían de ser suspesas, que motiu no hi havia pera l'adopció de una mida de carácter tan grave, ni en cas de serho, l'anormalitat constitucional se havia de prolongar per espai de cinch mesos, sense inferir á la pacifica y progressiva Barcelonà una terrible ofensa. ¿Quina consideració mereixen uns governs que aixis ens tractan?

Perro arriba per fi l' hora del alsament de la suspensió, que tot en aquest mónt te un terme, y aquesta no s' efectúa sino després de publicar en la Gaceta la funesta Lley de jurisdiccions, una Lley especcional qu' estableix penalitats terribles pera delictes de pura opinió; que amenaça l'existència dels periodicals y de las associacions que 'ls governs tinguin interès en eliminar, y qu' es la negació flagrant dels drets constitucionals més preuahs. El govern ens treu del foch y 'ns tira á las brasas. Per lo que respecta á la liure facultat de parlar y escriure, viurí desd' ara condemnats á una perpetua suspensió de garantías.

Bé es veritat qu' en Moret ha fet precedir la ambaixada Lley de jurisdiccions de un preàmbul almissat, ensucrat y empalagós respecte á la manera de aplicarla; preàmbul que fins á cert punt está en contradicció ab las draconianas disposicions en aquella continguda, y qu' es lo mateix que si no l'hagués escrit, perque no té forsa de obligar als Tribunals de Justicia. ¡Desventurat de qui se'n refiri!

Així es lo que se 'ns ofereix per tot consol: un afait punyal untat ab cold-cream.

Aquí tenen l'únich resultat positiu del viatje de 'n Romanones.

**

Y es molt particular que desde Madrid haja dit aquest fresch, que á Catalunya, y á Barcelona especialmente, s' ha rebut l' alsament de la suspensió de garantías ab grans transports d'entusiasm.

Si tal afirmació sigues certa,—que no ho es ni per sombra,—podrian gaudir's los oligarcas de havernos trastejat com á bens capóns, fins á convertir á Catalunya en un poble de imbécils. Ja s' hi podrà juger ab nosaltres, á cubert de tot perill. D' això á rendirnos en tot y per tot posantnos al arbitre dels governants de la nació espanyola, no hi arirà més que un pas. Bé podríam demanarlos per caritat que tornessin á armar caballers de la Gardunya als derrotats cacichs. Mereixeríam viure de nou baix el seu domini.

Pero no es així: Catalunya, avuy més que mai, ha de persistir en la seva actitud irreconciliable. Res podem esperar del actual régime. Tot ho hem d'esperar de nosaltres mateixos.

P. K.

Primer de Maig

TOTS els anys, al somriure 'l mes de maig ab esclats primaverals, se renova la festa de las esperances dels traballadors. Festa es aquesta de amor á la vida y al progrés y á la millora de l' especie humana.

Aquesta aspiració, que á la fi haurà de realisar-se, està avuy senzillament concretada en la

jornada de les vuit horas. Veus' aquí una fórmula al alcans de tothom, fins de las intel·ligencies més rudas, y que no obstant entranya un pensament de considerable trascendència.

L' aspiració á reduuir el traball reglamentat del home á una tercera part de las horas del dia, deixantli un' altra tercera part pera 'l descans corporal y la tercera part restant pera l'esplay sobre la terra la seva missió activa; aqueixa aspiració no es una capacitat arbitraria, sino 'l fruct natural de la lògica del progrés humà.

Perque es el progrés y en especial el progrés mecànic, que va adquirint un desenrotllament tan asombros, el qu' estavilant l'esforç del home y reduint el número de brassos necessaris pera la producció, imposa, naturalment, una limitació de la jornada, si s' ha de mantenir l'equilibri social y ha de ser un fet efectiu l'innegable dret á la vida.

La màquina fruct de la ciència, en sa condició d'eliminadora de brassos y de multiplicadora de productes, ha de rendir beneficis á tota l'humanitat, sense distinció de classes, ó d'altra manera el progrés material estaria en rahó inversa ab el progrés humanitari.

Si la màquina sigues propietat comunal, dintre de una organització social colectiva, avuy encare tinguda per utòpica, es indubtable que las ventatjas y 'ls beneficis que reporta's repartirian equitativament entre tots els productors que l'utilisessin. Pero en l'actual organització individualista, sol succeir tot lo contrari: la màquina molta vegadas, y sobre tot desde que ha adquirit una potencialitat tan extraordinària, se converteix en càstich del desvalgut obrer.

La ciència la crea y 'l capital l' explota, y sol explotarla sense entranyas. Si en virtut de un progrés mecànic sobran brassos, el capitalista llansa 'ls operaris al carrer, sense recordar-se més d'ells, ni del nom que 's diuhen. Mal s' estableixi després una competència frenètica y desesperada entre 'ls capitalistes posebhidors de medios mecànics perfeccionats, que dongui per resultat l'abaratiment del producte, poch pot gosar de aquest benefici 'l desventurat obrer que s' ha quedat sense traball.

Redundaría en contra del progrés posar trabas á la inventiva que produeix tan grans maravelles; en tot cas, lo que s' ha de tenir en compte es la manera que té d'explotarlas l'egoisme capitalista dintre de la present organització social. Y aquest egoisme es l'únich que s' ha de reprimir, ó quan menys de mitigar en bé d' l'humanitat.

Ja que l'obrer no toca á penes ventatjas materials, y si sola grans perjudicis dels grans progrés mecànics, es molt just que se'l compensi, reduintli la duració de la jornada. Així, ademés de una millora pel traballador, té una ventatja positiva pera la classe á que pertany, desde l'moment que una rebaixa en las horas de traball implica un major augment proporcional de brassos ocupats.

Sols així—dintre de l'actual organització individualista—es com pot tenir l'operari alguna participació en els beneficis produïts pels grans progrés de la mecànica. El major augment de temps lliure li permetrà atendre á sa millora intelectual y al cuidado y bona educació de la seva família. Els que sospitan y proclaman que dedicarà les horas del descans als vics, insultan al obrer. No diré que no puga haverhi excepcions; pero la inmensa majoria dels traballadors faran bon us de las horas lliures. D' altra manera fora precis erigir com á principi inconcós, que la millor manera d'evitar els vics de un home seria reduirlo á la esclavitud.

**

El problema de les vuit horas sols se pot resoldre mitjans d'un acord internacional. Els països que l'adopten, sense contar ab els altres, seran víctimes de la seva generositat, sucumbint en la competència de productes.

Pero la solució aqueixa, per més que avuy sembla encare prematura

Inauguració de la nova temporada

—Ja ho veuen: passi 'l que passi,
nosaltres sempre fem plé
y ningú 'ns jurisdicciona
ni may ens suspenen ré.

per virtut de la seva constància i magnífica organització. Per tot arreu se considera la classe treballadora com un factor essencial en la vida del Estat.

Persuadeixis l'obrer espanyol de la seva forsa, y sàpiga ferla valgut convenientment, no ja tancant-se en un exclusivisme estèril y contraproduttivo, sino buscant ab afany tota mena de solucions pràctiques y progressivas. Pensi que les alas de la fantasia sola permeten volar per la buydor dels espais imaginaris; que les grans alturas se guanyan pas à pas, y que les escalas se pujan pacientement de grau en grau.

El concurs de l'obrer à l'accio republicana es aquí à Espanya de tot punt indispensable per preparar solucions que no poden tenir efectivitat dintre de cap régime que signi fill del privilegi.

Així se practicará l'obrer en l'exercici de la vida pública tan necessària pera preparar el plantejament dels grans problemes relacionats ab la millora moral, intel·lectual y material de las classes proletàries.

Y quan arribi l'hora de decidir, per medi de un acord internacional, la limitació de la jornada à vuit horas, ens trobarem ab que à Espanya ja s'haurà plantejat en totes aquelles corporacions públicas en que l'partit republicà hi tingui una influència predominant, y l'vot del nostre país tindrà l'degut valor unintse als qu' emiteixin els pobles més adelantats.

* *

LA CAMPANA DE GRACIA fa vota pera que tingui una pròxima y feliç solució l'aspiració obrera que s'manifesta tots els anys el dia primer de maig.

P. DEL O.

SOLIDARITAT CATALANA

Donem nota de las entitats republicanas fins ara adheridas à la Festa de protesta y homenatje que ha de celebrar-se 'l dia 20 del próxim mes de maig. Y al efectuarlo supliquim à totes las existentes que procurin anar enviant la seva adhesió, dirigintla à la Comissió executiva de Solidaritat Catalana, Alta de Sant Pere, número 2, 1."

Don Lluís Martí y Republicans de Palma de Mallorca. —Catalunya Federal de Barcelona. Casino Republicano de Pobla de Segur. —Junta Municipal de Unión Republicana de Cúspedes. —Junta Municipal de Unión Republicana de Borjas Blancas. —Círculo Democrático Republicano de Borjas Blancas. —Centro Republicano Federalista de Gerona. —Centre Republicà, Semanario democrático, órgano de la Juventud Republicana de Reus. —Junta Municipal de Unión Republicana de Moller. —Centro de Unión Republicana de Agramunt. —Centro Republicano Democrático Federal de Sans. —Centro Republicano Democrátic Federal del 2.º districte. —Barcelona. —Comité Republicano Democrático Federal de Sans. —Centre Republicà de S. Joan de Llobregat. —Fraternidad Republicana de Molins de Rey. —Junta Municipal de Unión Republicana de S. Felip de Codinas. —Partit Republicà de Palafregell. —Centro Republicano Democrático Federal de S. Andrés de Palomar. —El Combat, periódich republicà autonòmista de Figueras. —Centro Republicano Federal de Rosas. —Comité de Unión Republicana de Riudecols. —Comité Republicano Federal de Molins de Rey. —Comité de Unión Republicana de Rosas. —Centro Republicano de Blanes. —Centro Republicano de Llinars. —Centro Republicano de Alentorn. —Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou. —Centre Català Republicà Federalista de Badalona. —Comité Autonomista Republicà Federal de La Bisbal. —Comité Republicano Federal de S. Felip de Guixols. —Centro Republicano Federal del districte 7.º Bar-

celona. —Comité Republicano Federal de Palafregell. —Associació Escolar Republicana de Barcelona. —Fraternidad Republicana del districte 9.º, Camp del Arpa, Barcelona. —Centro Republicano de la derecha del Ensanche. —Barcelona. —Comité Republicano Democrático Federal de S. Martín de Provensals. —Sociedad «La Alianza Republicana» de Llardecans. —Associació Democrática Nacionalista L'Avenir, de Matarró. —El Radical, periódico autonomista republicano revolucionario de Barcelona. —Junta Municipal de Unión Republicana de Perelló. —Centro de Unión Republicana de Capellades. —Juventud Republicana Federalista de San Felip de Guixols. —Centro Democrático Republicano Federal de Vilafranca del Panadés. —Comité Republicano Democrático local de S. Vicenç dels Horts. —Centro de Unión Republicana de Valls. —Ateneo Republicano del 7.º districte. —Barcelona. —Juventud Escolar Republicana de Las Corts. —Comité Republicano Federalista de Capellades. —Comité Regional Federalista de Catalunya. —Barcelona. —Centro Republicano Democrático de Rubí. —Comité local de Unión Republicana de Rubí. —Juventud Republicana de Rubí.

(Se continuara)

Suscripció popular, oberta per costear els gastos de la manifestació de protesta contra la *Llei de Jurisdicció*, y de just homenatge als representants del país qu' en el Parlament la combateren.

Suma anterior. Ptas. 597'60

Llista de suscripció oberta à Llinás: Miquel Homet, pts. 1. —Pere Sabatés, 0'50. —Pascual Sese, 0'25. —Joseph Prat, 0'10. —Joan Prat, 0'25. —Salvador Clavell, 0'15. —Fernando Rafart, 0'25. —Joseph Sabach, 0'20. —Jaume Baguill, 0'10. —Joan Codina, 0'25. —Joseph Torres, 0'25. —Joseph Casellas, 0'25. —Joseph Domenech, 0'25. —Joaquim Salas, 0'25. —Joseph Alsina, 0'10. —Joaquim Montané, 0'25. —Joan Codina y Camp, 0'25. —Tomas Rossell, 0'25. —Joan de Sanromà, 0'10. —Pau Llobera, 0'10. —Antoni Fontclara, 0'10. —Joseph Codina, 0'10. —Gabriel Comabella, 0'10. —Un que té deu céntims, 0'10. —Joan Pedragosa, 0'25. —Angel Tena, 0'50. —Joan Bosch, 0'10. —Joan Basquins, 0'25. —Un aragonés, 0'25. —Miquel Abat, 0'25. —Joseph Carbonell, 0'10. —Joseph Martori, 0'05. —Lluís Tusell, 1. —Isidro Sabatés, 0'25. —Llista de suscripció oberta al «Centro de Unión Republicana» de Golmés: Ramón Capell, 0'10. —Joseph Fine, 0'10. —Ramon Sole, 0'10. —J. Baixet, 0'20. —Un amic del servei obligatori, 0'20. —R. J. P. amic de la Justicia, 0'15. —David Caneja, 0'25. —M. Morera, 0'10. —Blas Torrelles, 0'10. —Bonaventura Barqué, 0'10. —Fructuós Baxet, 0'10. —Ramón Vilalta, 0'25. —Miquel Toldrà, 0'20. —Francisco Sierra, 0'10. —J. F., 0'10. —Eularia Bracosa, 0'10. —Maria Gili, 0'10. —Pere Got, 0'10. —Magí Retuella, 0'10. —Angela Darqui, 0'10. —Joan Estrau, 0'10. —Manel Treserras, 0'10. —Un admirador de «Mi Evangelio d'en Lerroux», 0'10. —Lluís Masvidal, 0'10. —Un republicà federal, 0'10. —Un autonomista, 0'10. —Teresa Sampons, 0'10. —Un que espera veure Rocas al Congrés, 0'10. —Un que votava à n'en Sala perque el procurador no li digués res, 0'10. —Saldoni Ramírez, 0'10. —Maria Canalias, 0'10. —Un que voldrà que Creu-alta tingués lo que de justicia li pertoca, 0'10. —Un que no més ha portat arma quan ha votat à Jover, Salas Antón y Roca, 0'10. —Un que voldrà S alas à terra, y tener Rocas per acabar nostre edifici, 0'10. —Un catalanista republicà, 0'10. —Un que espera ordes d'en Lerroux, 0'10. —Un devot de Santa República, 0'10. —Un qu'està cansat de tanta pluja, y prega à Deu que la encamini dret al Vesubio, 0'10. —Un que va sembrar patatas, y li han sortit bolets, 0'10. —Un que prega al rector que fassi plegarias perque no plogui més, 0'10. —Bonaventura Romero, 0'10. —Suscripció de Solidaritat Catalana de ls republicans de la Unió, de Ulldecona (Tarragona); Juan Joseph Ivars, 2. —Fernando Aragones, 2. —Bonifaci Aragones, 2. —Un anticlerical, 2. —Enrich Munoz, 1. —Uno que no crece, 1. —Vicens Sans, 0'50. —Manel Canalde, 0'50. —Tomás Querol, 0'50. —Pere Ferré, 0'50. —Rafel Castell, 0'25. —Antoni Segarra, 0'25. —Pere Vericat, 0'25. —Batista Tallada, 0'25. —Joaquim Elies, 0'25. —Agustí Viscarri, 0'25. —Francisco Bosch, 0'25. —Rafel Bel, 0'25. —Manel Febré, 0'25. —Joseph Granell, 0'25. —Joseph Adell, 0'50. —Vicens Castell, 0'25. —Manel Barrera, 0'25. —Rafel Obiol, 0'25. —Lucas Muñoz, 0'25. —Centro Republicano de la derecha del Ensanche (Barcelona), 10'50. —Un Puigcerdàs resident à Barcelona partidari del Círcol Agrícola Mercantil, 0'20. —Suscripció feta à Surià; Joan Reguant Palà, 0'25. —Un enrabiat, 0'25. —Joseph Salats, 0'25. —A. M., 0'25. —Calmet (Viudo), 0'15. —M. Vilasosana, Lliurepensador, 0'25. —Ramón Pellicer, 0'25. —Joan Baylina, 0'50. —Jaume Torruella, 0'20. —Lluís Casas, 0'20. —Joan Valldaura, 0'25. —Antonio Claret, 0'25. —Jaume Ribera, 0'25. —Orquesta de Surià 10 professors, 2'50. —Noy majó, majó, 0'50. —Jaume Massilent, 0'25. —Joan Reguant (Barber), 0'25. —Un corista de «La Llanterna», 0'25. —Jefe de maquinaria del teatre «La Verbenà», 0'25. —Ignasi Sibila, 0'25. —Roch de la Maquinita, 0'25. —Joseph Torruella, 0'25. —R. Vilaseca (Cassador), 0'10. —J. G., salpasser de fusta, 0'25. —Anton Guitarrista, 0'25. —Un literat, 0'10. —Angela de cal Socarró, Viuda de marras, 0'25. —Vicens Xapa ciris, 0'25. —Jaume Samnique, 0'25. —Pere Barbat, 0'10. —Un català que estima à Catalunya, 0'25. —Pau Meyer, 1. —Urbici Vilasosana, 0'25. —Patrici Planell, 0'25. —Joseph Massanés, 0'25. —Joan Santamaría (Ciuró), 0'25. —Víctor Lleóart, 0'50. —Francisco Matas, 5. —Joseph Llorens, 5. —Total: Pesetas 661'40.

BATALLADAS

SENTO no tenir espai pera publicar íntegrament la circular de una nova associació constituida à Madrid baix el titul de «Tolerancia - Libertad - Solidaridad».

Se tracta de auar forces liberals y de avivar una acció decidida contra las forzas y l'accio dels reactionaris, cada dia més desvergonyits aquí à Espanya.

En la circular se donan reglas pera constituir per tot arreu delegacions, y's trassen algunes dels traballs que aqueixas delegacions han de cumplir. Prenguin nota de aquest gran projecte tots els homes liberals que se sentin capaços de cooperar à una obra de defensa, eminentment civilisadora. Y pera més informes dirigixinse à D. Nicolás Oneca, calle de Pozas, 16, Madrid.

Una bona part de las desgracias ocorregudas ab motiu de l'erupció del Vesubi van tenir lloc en las iglesias.

Aquell poble fanatisat pel clero es extremadament supersticios, y en mitj del gran perill en que's trobava no se li ocorría altre recurs que refugiar-se esparverat en el temple, demandant clemència al cel. La clemència, molts de aquells infelissos, la van trobar sota las ruïnes de aquells edificis.

En canvi, de capellans varen morirne molt pochs. Mes espavilats que 'ls feligresos, en lloc de fer servir els ells pera mirar á las voltas dels temples, varen fer servir las camas pera posarse à salvo.

Els representants de las companyias ferro-carrileras, als quals en Moret va recomanar ab viva insistencia que miressin de construir línies secundàries y carreteras, li varen respondre que ja s'hi pensarien y li tornarián la resposta.

Y la resposta que li han donat ha sigut ferli present que 'l govern deu à las citadas companyias una suma que no baixa de 15 milions de pesetas, per serveys prestats al Estat y no satisfets.

¡Pobre Moret! Aquesta vegada 'l carril l' ha atropellat.

Un espectacle edificant.

L'apàt ofert pels diputats provincials caciquistes al conte de Romanones va tenir efecte en el Saló de Sant Jordi, famós pels recorts històrics que atrossora.

Bé van fer abstinentse de assistirli 'ls diputats provincials republicans y 'ls diputats republicans catalanistes. No tothom t'prò barra pera profanar ab un xefis ofert al representant de un govern centralista, l'històric Saló que sigüé temple de l'autonomia catalana.

S'ha convocat un Congrés internacional de Joventuts republicans, que tindrà lloc à Barcelona l' dia 29 del próximo mes de Juliol.

Hi assistiran delegats de Italia, França, Portugal y Espanya, al objecte de constituir la federació internacional de la Joventut partidaria de la Repùblica.

Contin ab l'apoyo entusiasta de LA CAMPANA DE GRACIA, qu'encare que suma ja 37 anys d'edat, se té per jove y espera serho eternament.

El ministre de la Guerra ha tingut una pensada. La de obrir un concurs, oferint un premi de 1,000 pesetas, que serà adjudicat à la millor *Salutació à la bandera*.

La *Salutació* serà enviada à totes las escoles d'Espanya pera que 'ls noys cada dia la recitin.

Déixant apart l'extranya de que sigui 'l minstre de la Guerra y no 'l minstre de Instrucció Pública qui's cuidi dels noys de las escoles, no està mal que 's procuri imbuir en la tendra imaginació dels infants l'amor y l'respecte al símbol de la patria.

Pero la patria no se salva ab infantils salutacions. Pera ferla gran, forta y respectada, s'requereixen resolucions més formals y positivas.

La primera y principal es que 'ls governs goberni bé.

Per consegüent, no estaría de més que à tots els actuals ministres, començant pel general Luque, se'ls fes apendre y practicar la *Salutació à la Bona administració*.

Se tracta à Madrid de constituir un gran *trust* de periódics.

Encare que diuen que cada publicació conservarà 'l seu caràcter peculiar, iqué volen que 'ls digui! això de *trust* me sona malament, y m' apesta à una merma ó una pèrdua total de la independència periodística.

No serà may LA CAMPANA DE GRACIA la que incorri en la debilitat de *trustar-se* ab ningú.

Bé està tota sola ab el seu batall, repicant sense cansarse per la República democràtica y per la redempció de las classes treballadoras!

A l' Academia de Legislació de Barcelona hi predomina, com en totes las corporacions, l'element dormilega: els macos que no volen mals-de cap y s'abstenen de concorre à las sessions.

Pero entre 'ls elements actius, precis es confessar-ho; los reactionaris son els que més se bellugan. Formats com à sorjies acuden à las juntas, y allí's dedican à revertant las proposicions presentadas pels liberalis.

Es molt trist que una corporació destinada à difundir resplandors de ciència moderna, siga, per desidia dels elements adelantats, faltats de impuls y organiació, patrimoni exclusiu de una pandilla de sagristans apaga llums.

Un regionalista, el marqués de Camps, va expressar un desitj seu à n'en Romanones: el de que à Barcelona s'habiliti un edifici pera que 'l rey ó alguns individuos de la familia real puguin passar aquí llargs temporades.

J'idea oportunissima en un país cada dia més desenganyat de la monarquia!

Se'm figura que 'ls que fins ara s'han dit corregionaris del marqués de Camps estan en el cas d'advertirli que lo qu' es aquesta vegada s'ha equivocat de porta.

Apropósito de la Llei de jurisdiccions y del preàmbul de que l' ha acompañada en Moret al publicar-la en la *Gaceta*, ha dit un periódich:

—Vels'hi aquí una llei que pot equiparar-se als medicaments venenosos: y la prova està en que 'l President del Consell de Ministres al ferme entre als Tribunals, ha hagut de prescriure la manera de usarla.

CARTAS DE FORA

LLANSA, 21 de abril

Dimecres de la setmana passada las descàrdenes beyas del pudent casta del carrer de Pí y Margall van anar à pinyas ab el qu' escriu la cartas à LA CAMPANA. Tinquin per entès las pescaderes beyas de la casa Pérez, que les seves valentias no's treuen cap son. Sens temessa à les seves amenaçans seguirà cantantloshi las quaranta. D' avuy endavant estarém previnguts que qualsevol altra bestieta.

ALMAGRET, 18 de abril

Tenim un president en el Centre de Uniò Republicana de aquest poble que's deixà doblegar com la goma per l'element fanaticat y reactionari, qui's està fent una revolta à mort à dit Centre, empleant totes las armes reprobables com son la columnia y la difamació, y valentse de un monstre ó frare que no volen ja en cap nació civilizada; dit frare vingué à aquest poble à mitja Quaresma à fer un novenari, soliviant els ànimis dels republicans à causa de les injurias que proferí en contra del mestre de la Escola Moderna que tenim montada en el mateix Centre, obligantlos à fer una ènrega protesta a Lleyda. Després de haver passat tot això ens trobem en el dia de Pasqua concorregut nostre president à cantar à missa, cosa que no s'havia fet mai en aquest poble, de dit acte protestaren cinqu coristas que perteneixen en el Centre y deixantos à tots els republicans en un ridícul, del qual se alegran molts dels nostres enemics per les fatals conseqüències que pot reportar al partit republicà, que per ser molt numerós en aquest poble, creyem se mantindrà fort.

Las consultas de 'n Romanones

¡OH, LA FAMILIA!

COMEDIETA EMINENTMENT ESPANYOLA

ACTE PRIMER

Despaig d'un ministre. — Personatges: Sa Excelència y'l seu nebot

— Ay, tio!... ¡Qué bonich deu ser alló del Vesubi!
— Sí que deu serho...
— Aquells sortidors de foch, aquelles cascades de lava, aquelles extremitats epiléptiques de la muntanya, que s' esberla per tots costats...
— Grandiós, terriblement grandiós!...
— No li agradaría véureho?
— No dich que no, pero.. altra feyna tinch.
— A mí si que m' agradaría.
— Així ray. ¿Per qué no hi vas?
(*El nebot baixa els ulls.*)
— Oh!...
— Sí, qui te'n priva d' anarhi?
— Privarme'n ningú; pero hi ha moments.. cir-
cunstancies...
— Vaja... ipobre Rafelet!... ¿La eterna sindineritis?
— Ho ha endavantat!...
— Aném.. Si no es més que aixó...
— ¿Qué?
— Ves, vesterá donar un vol y deixahlo per mi.

ACTE SEGON

«La Gaceta de Madrid»

Part dispositiva d' una Real Ordre:
... se resuelve: que don Rafael de Gómez y Fernández de Pérez Martínez se traslade á Italia para estudiar dicha erupción, á cuyo efecto se le expide un libramiento de cuatro mil pesetas, con cargo al presupuesto de este Ministerio, capítulo de imprevistos...

ACTE TERCER

La mateixa decoració y 'ls mateixos personatges del acte primer

(El nebot, entrant precipitadament y tirantse en-tussiassat al coll del ministre:)

— Es el més generós dels tios y l'més excelent dels excellentissims senyors!...

TELÓ

FANTÀSTICH

ESPURNAS

La visita del ministre
no sabeu per qué ha servit?
Deixant apart circumloquis,
jo us ho diré ras y llis.
Ha servit perquè al anuncie
que havia de venir,
se freqüessin les escals
del polsós Gobern civil.
Ha servit perquè certs tipos
que sòls pensan en lluir,
poguessin treure el copalha
y el ridícul levitin.
Ha servit perquè uns quants becos
protegits pel senyori,
se guanyessin en pochs días
un bon grapat de pistrinches.
Y ha servit, per fi de festa,
perquè dos ó tres edils
tinguessin un disgust serio,
que 'ls costará de pahir.

Si 'l ministre olvidrà
ó cumplirà las promeses
que ab son llenuguatje melós
escampá á dreta y esquerda,
es cosa que no ho puch dir
sense té una lleugeresa,
donchs jo al home no 'l coneix
ni sé de quin peu coixeja.

Ell feya molt el demòcrata,
y 'l modern y 'l progressista,
y deya simpatisar
ab tots els radicalismes.
— Penso casi com vos téis! —
exclamava el brau ministre:
ni las reformas m' espantan,
ni res al passat me iliga. —
Potsé haurá dit la vritat,
pero... ité un nom tan maligne!
Alló de Roma y de nones
me dona molt mala espina.

— Per fi!... Tras la mar d'enredos
y extranyas maquinacions,
ha sortit á la *Gaceta*
la Lley de Jurisdiccions.
Ja, gràcies al fré admirable
d'aquest monument legal,
tenim del tot garantida
la integritat nacional.
Exprement dels seus articles
el sustanció pensament,
ab curiositat malsana,
preguntava ara molts gent:
— ¿Quin será el primer periódich
blau, vermell, vert ó morat
que en virtut de la lley nova
quedi jurisdiccionat?

— Oh poble ignocent y dócil,
oh manso traballador,
que ab tant entusiasme votas

en època d'eleccions!...
¿Sabs avuy en què's ocupan
els perifèrics regidors
que de les urnas tragueres
posanthi bras, seny y cor?

Mirat, l'incomparable,
l'ideal, el portentós
Ajuntament reformista,
nú de Necker y Catóns;
mirat ab quin salero
discuteix ple de calor
durant cinch horas y mitja,
ó sis, si aixó n'te poch.

Creus que discuteix el modo
de que menjis el pa bo
y la carn sana y barata?
Creus que vol fer barris nous
per la pobre classe obrera
ó que ab santa abnegació
s'escarrassa perque siguis
una mica mes ditzós
de lo que has sigut fins ara
per culpa d' ell y de tots?

[No!]... Vol té un forn per cremarte
el dia que siguis mort.

Van dirli que aquí eram cafres,
van dirli que aquí erem fieras,
van dirli que 'l matarían
a tiros ó a cops de pedra...

Vé... y no era del tot infundis
las profecías tremendas...
[Si] s'descuida un xich, el matan
á copia de fartoneras!

C. GUMA

Pera 'l Sr. Gobernador

Si 'l Duch de Bivona's preocupa tal com sembla de la moralitat pública, serà precis qu'envihi á tota pressa un delegat á la vila de Olesa de Montserrat, en qual administració municipal sembla que hi trobarà cassa abundant de irregularitats.

Aquella vila arruinada, deudora de cantitats enormes a la Diputació Provincial y á la Delegació de Hisenda, està regida fa alguns anys per un arcalde atrabiliari, y que vejiente apoyat pel caciquisme de D. Alfonso Sala, se creu autoritat pera no pararse en barras.

Val la pena de averguinar en què s'inverteixen els fondos del comú, que ab tanta pena s'arrancan á las suñadas del suferit poble olesà. Val la pena de veure lo que se'n ha anat en èpats y xerinolas, no autorisadas per la Lley, ni pel sentit comú, ni pel sentit moral més rudimentari. Val la pena de pendre coneixement de lo que s'ha gastat en aquest rengló manducatori y de lo que encara s'està devant.

Y ara aquí van unas quantas preguntas, á las quals podrà donar cumplida resposta, el delegat que 'l Sr. Gobernador envíhi á Olesa:

— Es cert que fa prop de un any va morir el recaudador del Ajuntament, y ara s'han nombret un de nou, trobant-se ab un desfach de 15,000 pesetas?

— Es cert que la viuda del recaudador difunt es germana del arcalde D. Baldiri Margarit, la qual no fa més que plorar alegant la seva innocència, en vista de que ha de perdre la fiansa qu'era sols de 7,500 pesetas ó sigui la meitat del deficit deixat pel difunt?

— Es cert que alguns regidors de la majorfa, en la expectativa de que haurán de abonar de la seva butxaca las 7,500 pesetas restants, estan furiosos contra l'arcalde?

Es cert que de unes láminas que té la Vila, se n' han cobrat 5,000 pesetas y no més n'han entrat mil en caixa? Tot aixó y altres coses que per Olesa's diuhen y's comentat de la província. Se'n figura que s'tracta de alguna cosa pitjor que de una *partida de burro*.

Així, donchs, Sr. Duch: si vol acreditarse de funcionari digno y amant de la moralitat, ja sab lo que ha de fer: una bona investigació en l'Ajuntament de Olesa, tancant las orellas á tota influència caciquista, y tirant al dret sense contemplacions.

Estém esperant una bona resolució.

N.

REPUBLICANS

Ons podém queixar de que 'l gobern descuidi la solució de las qüestions regionals. Ab motiu del proxim casament del rey s'han disposat unes festas en las quals hi pendrà part—si tenen á bé anar á Madrid y 'l preu els hi convé—orfeóns, coros y comparsas de ball de totes las provincias d'Espanya.

Després de lo qual podrán donar-se per enterament resultas aquellas qüestions, puig quedará plàsticamente demostrat y de una vegada per sempre que 'ls governs de Madrid se dedican á fer ballar á las provincias.

Una escena grotesca.

La matinada del dimecres, en els entornos de la piazza de Sant Jaume, 'ls municipals van detenir á un frare horratox con una sopa.

S'ha de dir en honor de la veritat que no era espanyol, sino italià, es á dir paisà del Papa.

Pobre home! Potser havia dit la missa ab penya-

caró en lloch de dirla ab vi. ¡Qué s'hi farà! Una equi-

cació de canadella tothom la pot tenir.

Llegeixo:

«Han sido muy comentadas por republicanos y regionalistas, las palabras pronunciadas en el Circulo liberal monárquico durante la visita del conde de Romanones, palabras dirigidas á indicar la conveniencia de que dicho Círculo fuese un lazo de unión entre los elementos monárquicos y los regionalistas de esta ciudad.»

[Pere Grau, Pere Grau: cuidado!

Miri que aixó de barrejar *fuxina* caciquista en el ví de la solidaritat catalana produirà una potinga repugnant que ni el diable que se la begués!

[Cuidado, Pere Grau! No val á adulterar las bonas marcas!]

En Romanones digué que venia á Barcelona á estudiar.

Y virgin si som rebechs els barcelonins, que ni menos ens varem pendre la pena de xiularlo!

Si ho haguessim fet, el ministre coix hauria pogut gaudir-se de haver cumplert el seu objecte estudiós, porque sisquera se li hauria donat *una llissó*.

La planta del Primer de Maig

—Reguemla, reguemla sempre! Ella creixerá.

Segons notícies, hi ha un Círcul fusionista qual socis estan molt cremats per la desatenció de que 'ls va fer objecte en Romanones no anantlos á visitar. Ens referim al Cassino de la Són.

D'aquesta feta, està ben fresch el partit fusionista barceloní: d'aquesta feta, els socis del Casino de la Són, per més que 'ls saccejin, ja no's tornarán á despertar mai més.

Es graciós.

El Círcul conservador monárquic de Barcelona ha aplastat algun temps la seva inauguració, en espera de notícies concretes de Madrid referents á la orientació que ha de adoptar.

[Vaya unes camàndules! De orientació pels conservadors barcelonins no n'hi ha més que una: del S. O. L'orientació del cementiri de Montjuïc.

A conseqüència del viatge d'en Romanones, deya un moretista:

— Cada dia s'apreta més el llaç de unió entre Catalunya y el govern de la monarquia.

[Y tal com s'apreta! Sols que 'l llaç aquest, que un dia s'titula «suspenso de garantias», y un altre dia «Lley de jurisdiccions», es un llaç escorredor, que á la pobra Catalunya li han posat al coll. Y ay de tots els catalans y de tots els espanyols si no s'abé rompre de una estiragassada!]

Ha mort á Roma el Pare Martin, general dels jesuites.

— Jesuita y s'ha mort? Senyal que li convenia.

Cassat al vol, un de aquests últims dies:

— ¿Qué li semblan las promeses d'en Romanones?

— Que no arribarán en lloch. No veu que coixejan.

No's pot negar qu'en Moret á cada punt conceix una idea nova.

Veritat es que s'limita á concebilla y á anunciar-la, pera tot desseguida deixarla estar y no recordar-se més.

L'última que ha tingut consisteix en la creació de un nou ministeri.

El qual portarà el títul de «Ministeri del Trabajo».

Escoiti, Sr. Moret: ¿no valdrà més ser franch y titularlo Ministeri de la Gauderleria?

Asseguran qu'en Jaumet, el fill del rey de les hànigars, ha estat á Madrid, sense que 'l govern se'n haja adonat.

Ja se'n adonarà un dia ó altre, no tinguin por.

Jo crech que á lo millor se'l trobarán en l'escut de la Vila y Cort.

Fent l'ós.

Per la província de Girona està merodejant una plaga de investigadors que, pels seus estragos, deixa endarrerà á las set plagues d'Egipte totas juntes.

Per qualsevol pretext s'entaula un expedient al industrial que està més en regla.

Serà precís que á Madrid tirin de la rienda á n'aquests caballs desbocats, que allà ahont posan els castos tot ho destrossan.

Perque, si bé lluitant ab els francesos, Girona va guanyar-se l'títul de ciutat immortal, lo qu' es tenint que havérselas ab els famelichs investigadors, ja pot dir que ha begut oli.

La Lley de jurisdiccions porta la firma del rey y la fetxa del 23 de mars.

Y no obstant, no s'ha publicat á la *Gaceta* fins al 24 de abril.

Se podrà dir d'en Moret no que té un rey al cos; pero si que, quan li convé, té un mes y un dia justos la firma del rey á la butxaca.

De manera que ab un home com ell, per res del món hi jugaria á cartas... Tindria por que s'amagués el rey.

CORRESPONDÈNCIA

Caballers: Palloprens Padapaví, Joan Heras, Oesile Lotsipmac, El comte de la Vérola, Josep Teixidó, Pau de las calses llargues, Paco, Pep Pó, Un contrari dels capellans, Jaume Estela, Malaguanyada feyna!

Caballers: Pep Sarradell, Miquel Planas, Pau de las calses curtes, Poch y b6... Menos mal.

Caballer: Joan Raninyay: Els epigrams no son publicables.—Francisco Tiana: No accepté la seva proposata, donada la finalitat de la exposició y el caràcter dels periòdics. Gracias pel bon zel, y visca molts anys.—Carles de Laviola: Podrà tenir molta intenció, però no se li veu la punta.—Manel Nöel: ¿Veus? Ara ja no plou... La guardareu per una nova era *pluvial*.—La menut del Campaner: El xiste ja l'hem fet á LA CAMPANA.—I. Andreuet de Sants: No acaba de agradar.—Noy de Granreta: Poca cosa son.—Kaka Walk: A què treu nas això?

— Joan de Dalt: Plena de defectes.—J. Cocte Pomés: Enterts de lo que 'ns manifesta. Tot s'arreglarà lo millor possible.—Eudalt Sala: Aquests ja van més bé.—Joseph F. Canals: Això no es cap sonet, home de Deu, vatus l'olla!—Samuel Gran i Irurueta: Agrishim l'enviò.—Enrich Masjoan: La prosa d'aquest gènere ens es molt difícil colochara.—Oinotna Yelos: ¿Vol que li digui si ó no?... Donchs, nòi.—L. C. S., J. F., R. F., A. R., Un puigcerdanés, J. B., A. R. y O., Un Lerriste, V. P., D. S. C., J. M. y J. P.: No podem insertar las cartas que 'ns envian, per varios motius.

Imprenta